

Fricz Tamás: Amerika mindenáron világhatalmi identitását védi

2014 december 31. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Ha az Egyesült Államok jelenlegi világpolitikai, illetve minket is érint? cselekvéseit, megnyilatkozásait meg akarjuk érteni – s ahhoz „okosan” próbálunk viszonyulni –,{...}

{...} akkor azt kell felismernünk, hogy mi a tengerentúli ország önidentitásának legfontosabb eleme. Ez pedig nagyon egyszerű és kézenfekvő: a világhatalmi vezető szerep.

S Amerika éppen ezt, világhatalmi szerepét érzi veszélyben, ami immáron bő száz éve az amerikaiak önazonosságának legfontosabb kötőszöveve, átjárja lelküket, gondolataikat, mindennapjaikat. Ebből származik az amerikai öntudat, magabiztosság, a harci szellem, a szívósság, de persze a fölényesség, az arrogancia, a dölyf és a mások – a többi ország és népek – lekezelése is. Rengeteg jó és rengeteg rossz tulajdonság egyszerre.

Természetesen az identitás, az önazonosság elvesztése a legnagyobb veszély az egyénre, a csoportokra és a nemzetekre nézve egyaránt. Ne csodálkozzunk tehát, ha az Egyesült Államok kétségbeesetten ragaszkodik a világ vezető hatalma szerepéhez, nem kíván és nem tud belenyugodni abba, hogy a huszadik század eleje óta meglévő uralmi pozíciója megrendüljön. Ebben az identitásban nincs különbség demokraták és republikánusok között, akár ilyen, akár olyan az elnök, illetve a kongresszus összetétele, az amerikai uralmi pozíció megőrzése alapszabály minden politikai elit számára. Legfeljebb ebben az identitásmegőrzésben a republikánusok inkább héják (erősebb katonai fellépés sürgetése mindenütt, lásd McCain), a demokraták inkább galambok (több teret adnak a diplomáciai módszereknek).

Ebből a pozícióból kiindulva Amerika nem fogadja el, hogy Oroszország újra megerősödjön, hogy Kína kihúzza a talajt a lába alól, hogy általában a BRICS-országok (Brazília, Oroszország, India, Kína, Dél-Afrika) elhiggyék magukról, hogy versenytársaivá válhatnak az USA-nak. S természetesen a gyengülő Európára úgy tekint, mint alárendelt szövetségesre, akit a világhatalmi szerepéért folytatott küzdelemben saját céljaira felhasználhat, irányíthat, igazgathat.

Amerika úgy gondolkodik, hogy a Kínával, Indiával folytatott versenyben nincs szüksége Európa segítségére, viszont az erősödő Oroszország megtörése nem képzelhető el az unió segítségével. Ráadásul azt tapasztalja, hogy az európai országok és az unió – reálpolitikai alapokon – az Oroszországgal való konstruktív

együttműködésre törekednek. Ez az Egyesült Államok számára a gyengeség jele, s számukra felmerül annak a veszélye, hogy Oroszország fokozatosan kiterjeszti befolyási övezeteit Európára (az ázsiai országokon túl).

Ebben a globális, világhatalmi megközelítésben „Sam bácsi” számára újra Oroszország vált a legfőbb ellenséggé, amelyik veszélyezteti a neki alárendelt, hű szövetséges Európa amerikai elkötelezettségét, s ezzel egyben veszélyezteti a világ más nagyhatalmaival (Kína, India, Latin-Amerika, Közel-Kelet) szembeni küzdelmeik sikeres kimenetelét. Ezért is van szükség minél előbb az Amerika és az unió közötti [szabadkereskedelmi megállapodásra](#), hiszen az végső soron az amerikai gazdaság megerősödését szolgálhatja.

A huszonegyedik század elejére tehát előállt a „régiszemét”, az amerikai–orosz hidegháború újjáéledt, igaz, ma már nem kizárólagos a szerepe a világpolitika alakulásában. Ukrajna, illetve a közép- és kelet-európai régió ebben a világpolitikai metszetben értelmeződik újra, mint az Oroszország és Nyugat-Európa közötti ütközőzóna, s ebben a térben jelenünk meg mi is. Amerika számára kizárólag az a fontos, hogy az itteni országok, köztük Magyarország is, mint NATO- és EU-tagok, az amerikai világhatalmi törekvések segítői és kiszolgálói legyenek. Ha ezzel valaki szembe megy, s „nyit” Kelet felé, miként szeretjük mi ezt tesszük, különféle büntetésekre és szankciókra számíthat.

Amerika gazdasági és politikai érdekeit „hard” (kemény) és „soft” eszközökkel érvényesíti. „Kemény”, azaz elsősorban katonai eszközöket alkalmaz a vele nem szövetséges, vele szembenálló országokkal és csoportokkal szemben, erre volt jó példa a 2001. szeptember 11-e után az iszlám „terrorizmus” elleni világszintű fellépés, következménye Afganisztán, Irak, ezt követte a „diktatúrák” megdöntése, lásd Szíria, Líbia.

Ezzel szemben a „puha” eszközöket a vele szövetséges államokkal szemben veti be az USA – mint most a régiókban. Ennek része a közösen vállalt értékek: demokrácia, emberi jogok, civil társadalom szabadsága stb. megsértésének felpanaszolása, illetve a korrupció, az állam egészségét behálózó korrupció bírálata. S mint láthatjuk: a puha kritikai tevékenységben központi szerepet játszanak az amerikai nagykövetségek, lásd Magyarországot, Csehországot és Szlovákiát.

Ami azonban a legkevésbé örömteli fejlemény: akár a terrorizmussal és a diktátorokkal szembeni fellépéssel, akár a demokrácia és az emberi jogok védelmével, akár a korrupció kritikájáról van szó – mindegyik egyaránt az amerikai világhatalmi érdekek érvényesítésének eszköztárához tartozik, s mindegyik mint az USA nemzetbiztonsági szempontjainak érvényesítéseként jelenik meg a nyilvánosság előtt.

E helyütt Kövér Lászlót kell idéznem, aki a napokban a Magyar Hírlapban világosan fogalmazott az Egyesült Államok hatalmi öndefiníciójával kapcsolatban: „...nemzetbiztonsági szempontból nincs a földön egy olyan négyzetméternyi terület, amely az érdekeiken kívül esne. Ebből az is adódik, számukra nem létezik, hogy a magukén kívül más országnak is lehet szuverenitása.”

Így váltak nagyon fontos politikai értékek és elvek a világhatalmi eszköztár részeivé.

Jó, ha ebből kiindulva politizálunk – szelíden, mint a galambok, és ravaszul, mint a kígyók.

Megindult a huszonegyedik század.

Fricz Tamás - mno.hu

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következő címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>
- Minden "lájk számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD A trianoni gyalázaatról tabumentesen

„Egy film amelyet minden
magyarnak látnia kell”

Ajánló